

4

Sångstycken

ur Operan

Fra Diavolo,

med accompagnement

för

Guitarre.

Musiken af

D. F. C. Auber.

STOCKHOLM

hos J. C. Hedbom,

stentryck af J. L. Ebeling.

1924
1392

No. 1. Aria.

Sång.

Allegro.

Guitarre.

Perlina.

Ja i morgon Ja i morgon, vårt bröllop då skall

fi-ras, då bort-skän-kes min hand, ja i mor-gon kry-tas

vå-ra band; med en krans skall jag si-ras jag

twif-lar i-cke mer det re'n i mor-gon sker i mor-

gon i mor-gon dag, i mor-gon dag i-

mor-gon dag.

Fine.

med en krans jag skall si - ras, jag tviflar icke mer, det re'n i

morgon sker, i mor - - - gon, i mor - gon dag, i

mor - gon dag i - mor - gon dag.

Jag har ej medlet att be - ha - - ga, just så som Mi - ta - dy här

bor; dock han Lo - ren - zo icke kla - - - ga

jag är rätt skaplig som jag tror, jag är rätt skap - - -

rallent.

And^{te} con moto.

— — — lig som jag tror. För en sim - pel tjenste - fli - cha, är min

växt ganska hygglig min sann, och som brud jag vet mig att ski - — cha, rätt så

pryd - ligt som trots nå - gon ann', ja rätt så prydligt som trots någon

ann', ja rätt så prydligt som trots någon ann . Jag kan

Tempo 1°.

ti - — ta tryggt på min man, för sin Hus - tru vän - skap kan föt - —

— tar, och denna lycka högt jag skat - tar; Ja, i

*D.S.
al Fine.*

No 2. Barcarolle.

Markisen.

Sång

Guitarre.

Do-

ri - na ung och fu - ger om sa - gar ej be - dra - gen, en af - ton Cittran

ta - ger, och sjun - ger half - högt så: ren hörs mö - tes - tim - man slå,

smyg dig då hit på tie, ren nat - - tens skuggor rå, jag al - len

är, hä hä! Do - ri - nas röst dig kal - - lar, kan du drö - ja då

hur kan du drö - ja då?

hur kan du drö - ja då?

D.S. *Fin*

2^{dra} Kvepl.

Nu är den rätta stunden,
 ty mörk är himlarunden,
 och endast uti tunden
 hörs Näktergalen stå.
 Om den Mormor jemt passar på,
 vi ej då våkas få;
 nu sover Mormor också,
 kom, men gå tyst på lå;
 nu är den rätta stunden,
 ||: hur kan du dröja då ? :||

N° 5. Allegro moderato.

Leröina.

Sång.

Guitarre.

Ändt - - - tig är jag al - te - - - na, jag an - das får, må denna

stund, min vän, ät - mind - sto - ne bli vår. Knappt har jag än - nu sagt att

han mitt ljer - ta ä - - - - ger; all - - - det ej glöm - ma bort jag

för mig sjelf det sä - - - ger, dock nej, ack nej, den Man som all min kärlek

vann, jag al - drig glöm - - - ma kan

Lertina.
Se dit åt klip-pans bran-ter, den

stol-te Höf-din-gen står der, trott-sig stödd på sitt ge-vär, hans trog-ne vän det

är. Han nal-kas des-sa kan-ter, med rö-da fjä-der-bu-sken prydd,

kap-pan e-mot köld hans skydd, af sam-met rikt är sydd. Dar-

rer! stormvinden up-pen-ba-rar hans namn och E-ko swa-rar:

Diavo-to, Diavo-to, Diavo-to, Dar - - - ren! - - - stormvinden up - pen -
- ba - - rar hans namn, och E - ko sva - rar: Diavo-to, Diavo-to, Diavolo,
Diavolo, Diavolo,
Diavolo! Han

pp *f* *pp*

2^e Coupl. *3^e Coupl.*

Bertina: 2.

*Han skänker ej förskoning
 åt fienden som motstånd gör;
 mot de sköna som sig bör,
 artigt han sig uppför.*

*Då någon till sin boning
 Han fört, så har det ofta hänt,
 att när han henne återsändt,
 bakfull hon hemåt vändt.*

*Darren! . . . . ingen kan det förklara,
 Grannarna hviska bara:
 Diavolo, Diavolo, Diavolo.*

Markisen: 3.

*Mitt barn, man kan sig irra,
 ty ryktet öfverdrifva plär,
 hvem vet om allt som tages här
 af honom tagit är?*

*Att grannarna förvirra,
 man ofta Rötvarn skyller på,
 då mången älskare tör nå
 sitt mål incognito.*

*Darren! . . . . Skalkar de äro alla/
 hvarenda kan man kalla:
 Diavolo, Diavolo, Diavolo.*